

Záležela v prostém nákupu volného zboží v cizině. Na tom není nic, co přičilo by se zásadám řádného obchodování. Způsob přepravy zboží do území republiky Československé byl arci protizákonný, než nelze nikterak tvrditi, že byl způsobitý přivoditi zvýšení cen zboží toho druhu vůbec nebo dopravního zboží zvláště. Úspora cla byla by obžalovaným umožňovala prodávati laciněji nebo vydělávati více, nežli mohli obchodníci, clo zapravivší, ale pro eventuelní zdražení zboží obžalovanými v dalším jeho prodeji nemohla býti kausální.

Čís. 890.

Tím, že obhájce nevytýkal výroku porotců hned při porotním líčení nejasnost, nepozbývá práva, by uplatňoval vadu tu s hlediska čís. 9 § 344 tr. ř.

(Rozh. ze dne 17. června 1922, Kr II 282/22.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací vyhověl po ústním líčení zmateční stížnosti obžalované do rozsudku porotního soudu v Olomouci ze dne 20. února 1922, jímž byla stěžovatelka uznána vinnou zločinem zpronevěry dle § 181 tr. zák., zrušil napadený rozsudek a vrátil věc porotnímu soudu, by ji znovu projednal a rozhodl.

Důvody:

Dovolávajíc se jediného důvodu zmatečnosti dle čís. 9 § 344 tr. ř., namítá zmateční stížnost, že odpověď porotců na první hlavní otázku je nejasná. Otázka ta zněla: »jest obžalovaná vinna, že dne 12. listopadu 1920 v N. jako volná, výpomocná síla poštovního úřadu statek jí vzhledem k tomuto jejímu veřejnému úřadu svěřený a to hotovost 4050 K (slovy čtyřtisícipadesát korun) zadržela a si přivlastnila?« Porotci zodpověděli tuto otázku dvěma hlasy »ano«, dvěma hlasy »ne«, osmi hlasy »ano«, ale s dodatkem: »avšak zpronevěra přes jen jeden tisíc korun«. Porotní soud vynesl na to rozsudek, jímž obžalovaná se uznává vinnou, že ... hotovost 4050 K zadržela a si přivlastnila a že tím spáchala zločin zpronevěry dle § 181 tr. zák. a odsoudil ji dle druhé sazby § 182 tr. zák. za použití ustanovení § 338 tr. ř. do žaláře (správně těžkého) v trvání jednoho roku. Právem vytýká zmateční stížnost s hlediska zmatku čís. 9 § 344 tr. ř., že odpověď porotců na tuto hlavní otázku je nejasná. Ze slovného znění této odpovědi nelze jasně seznati, jaký smysl chtěli porotci svému výroku dáti, neboť slůvko »jen« bylo teprve dodatečně do dovětku vepsáno a je na snadě, že porotci patrně chtěli vysloviti, že zpronevěra nepřesahovala výše 1000 K, anebo že nanejvýše dosahovala výše 1000 K. Následkem této nejasnosti ve výroku porotců byl porotní soud po rozumu § 331 tr. ř. povinen, otázky i odpovědi porotcům vrátiti s vyzváním, by po opětovné poradě výrok svůj opravili, a nesměl, aniž by tento postup zachoval, vynésti rozsudek. Ta okolnost, že obhájce této vady hned při porotním líčení nevytýkal, nezbavuje ho práva, by uplatňoval ji s hlediska zmatečního důvodu čís. 9 § 344 tr. ř. zmateční stížností (srovnalá judikatura bývalého nejvyššího soudu čís. sb. 1227 a 2564).